

رهبر پسا اردوغانی آپارتی کیست؟

نتایج یک نظرسنجی میدانی معتبر نشان می‌دهد که برخلاف تصور عموم، افرادی همچون کالین، فیدان و چاووش اوغلو، برای رهبری حزب حاکم ترکیه، از جایگاه اجتماعی چندانی برخوردار نیستند.

به گزارش آران نیوز به نقل از آنج؛ انتخابات سال ۲۰۲۳ میلادی برای دولت و مردم ترکیه، انتخاباتی بسیار حساس و سرنوشت ساز است. چرا که بحران اقتصادی به دشوارترین شکل ممکن، میلیون ها خانوار ترکیه را تحت فشار قرار داده و ۶ حزب مخالف اردوغان، برای در دست گرفتن قدرت، همراه و همپیمان شده اند.

حالا سوال اینجاست، با این شرایط دشوار اقتصادی و سیاسی و به ویژه با توجه به کهنوت و خستگی اردوغان، آیا او همچنان نامزد حزب عدالت و توسعه خواهد بود یا قرار است فرد دیگری برای نشستن بر کرسی ریاست جمهوری به مصاف مخالفین بیاید؟

نتایج یک نظرسنجی میدانی معتبر نشان می‌دهد که برخلاف تصور عموم، افرادی همچون کالین، فیدان و چاووش اوغلو، برای رهبری حزب حاکم ترکیه، از جایگاه اجتماعی چندانی برخوردار نیستند. محبوب محافظه کاران کیست؟

هر از چند گاهی در ترکیه و به دنبال تاکید موکد خبرنگاران بر ظهور و بروز آثار خستگی و بیماری در اردوغان، بر سر این موضوع بحث در می‌گیرد که بعد از رئیس جمهور اردوغان ریاست حزب عدالت و توسعه را بر عهده خواهد گرفت؟ در اقوال عامه و رسانه ها و فضای مجازی، همواره نام این افراد به عنوان جایگزین احتمالی اردوغان مطرح شده اند:

عبدالله گل رئیس جمهور سابق.

بلنت آرینچ رئیس اسبق پارلمان.

بن علی بیلدریم نخست وزیر سابق.

هاکان فیدان رئیس سرویس اطلاعاتی میت.

برات آلبیراک داماد رئیس جمهور اردوغان.

سلیمان سویلو وزیر کشور.

نوعمان کورتولموش معاون اردوغان در حزب حاکم.

اما نتایج نظرسنجی جدید شرکت معتبر گزیچی، نشان داد که در ترکیه، خیلی چیزها تغییر کرده و افکار عمومی محافظه کاران هوادار اردوغان، می‌توانند همه را متعجب کنند. شرکت تحقیقاتی و افکارسنجی گزیچی در چند استان در ترکیه بین ۲۶-۲۷-۲۸ فوریه ۲۰۲۲، از هواداران حزب حاکم پرسیده است: به غیر از اردوغان، فرد مورد علاقه شما در حزب عدالت و توسعه کیست؟

نتایج از این قرار است:

۲۸.۵ درصد از پاسخ دهندگان گفته اند که سلیمان سویلو وزیر کشور را می‌پسندند.

۲۱.۴ درصد نام ژنرال خلوصی آکار وزیر دفاع را بر زبان آورده اند.

نفر سوم با ۱۴.۳ درصد عمر چلیک سخنگوی حزب حاکم است.

۱۰ درصد از محافظه کاران، از فواد اوکتای معاون رئیس جمهور نام برده اند.

۹.۶ درصد از هواداران، به مراد کوروم وزیر مسکن و شهرسازی اشاره کرده اند.

۵.۳ از محافظه کاران، پروفیسور حقوقدان مصطفی شنتوپ رئیس پارلمان را دوست دارند.

جالب اینجاست که ۶ نفر بالا، دارای ۹۰ درصد از آرای پاسخ دهندگان هستند و ۱۰ درصد ناچیز بقیه می‌ماند برای:

۱. پروفیسور ابراهیم کالین سخنگوی اردوغان و همه کاره سیاست خارجی و امنیت ملی ترکیه.

۲. فخرالدین کوچا وزیر بهداشت.

۳. جمیل چیچک رئیس اسبق پارلمان و از چهره های حقوقدان مرتبط با پدیده ای به نام دولت در سایه و قدرت پنهان.

۴. بن علی بیلدریم نخست وزیر اسبق و یار غار اردوغان از شهرداری استانبول تاکنون.

۵. ماهر اونال از مقامات حزب عدالت و توسعه.

۶. بکر بوزداغ وزیر دادگستری.

۷. مولود چاووش اوغلو وزیر امور خارجه.

۸. پروفیسور مصطفی وارانک وزیر علوم و فن آوری که برادر او در جریان کودتای نافرجام به دست کودتاگران کشته شد.

ابعاد عجیب پاسخ ها

رای ۲۸.۵ درصدی سلیمان سویلو وزیر کشور، تعجب برانگیز است. چرا که او در چند ماه اخیر، بارها به داشتن ارتباط با مافیا متهم شده و اساسا از موسسین و قدیمی های حزب حاکم نیست و اتفاقا، روزگاری از مخالفین دواتشه اردوغان بوده است. اما چه شده که سویلو تا این اندازه بین محافظه کاران محبوب شده است؟ پاسخ ها از این قرار است:

۱. سویلو در مبارزه با پ.ک.ک بسیار قدرتمند عمل کرده است.

۲. سویلو در مقام وزیر کشور، با میلیون ها نفر از نیروهای استانداری ها، فرمانداری ها، پلیس و ژاندارمری ارتباط نزدیک دارد و بدون تردید در چند سال اخیر، با نگاهی دوراندیشانه پایگاه شخصی خود را تقویت کرده و هیچ عیدی را کنار خانواده نگذارنده و دائما در نقاط صفر مرزی در کنار سربازان و نیروی پلیس و ژاندارمری بوده است.

۳. اردوغان به دنبال اخراج سویلو بود اما دولت باغچلی رهبر حزب حرکت ملی مانع شد و تمام قد از سویلو حمایت کرد. او به تمام نهادهای سیاسی و اجتماعی حزب قدرتمند خود دستور داده که در ۸۱ استان ترکیه، حامی سویلو باشند. سویلو نیز در لیبک گفتن به درخواست ها و حمایت های باغچلی، به یک شخصیت تندخو و خشن تبدیل شده که با هیچ مخالفی قصد سازش ندارد و در برابر پ.ک.ک و دیگران نیز بسیار خشن و متهور است.

اما رای بالای ژنرال خلوصی آکار وزیر دفاع رای عجیبی نیست. چرا که اولاً بر اساس یک سنت سیاسی- اجتماعی قدیمی، مردم ترکیه نظامیان را ستایش می‌کنند. به ویژه فرمانده مقتدری همچون آکار

که توسط کودتاگران دستگیر شد و او را با سلاح، تهدید به مرگ کردند. اما زیر بار خواندن بیانیه حمایت از کودتا نرفت و کنار اردوغان ماند.

عمر چلیک جوان آدانایی سخنگوی آکپارتی که رای سوم را از هواداران آکپارتی گرفته، از دورانی که اردوغان شهردار استانبول بود، در کنار او حضور داشته و همواره یکی از چهره های مهم پشت پرده آکپارتی بوده و علاوه بر مسائل سیاسی و امنیتی داخلی، در حوزه های مذاکرات خارجی و به ویژه مذاکرات بین مبارزین فلسطینی و رژیم صهیونیستی، حضور داشته است.

دو شخصیت نظامی – امنیتی، یعنی سلیمان سویلوی وزیر کشور و ژنرال آکار وزیر دفاع، روی هم رفته نیمی از آرای حمایتی هواداران آکپارتی را در اختیار دارند و این اتفاق از منظر تحلیل گفتمان گرایش های سیاسی مردم ترکیه، اهمیت بالایی دارد و جالب است که شخصیتی همچون نوعمان کورتولموش که نزد نجم الدین اربکان، به مراتب از اردوغان و گل، معتبر بوده، حتی رای ۱ درصد از هواداران آکپارتی را به دست نیاورده است.

جالب تر این که هیچ نامی از هاکان فیدان رئیس سرویس اطلاعاتی میت به میان نیامده و چهره ای همچون ابراهیم کالن نیز که قدرت و شهرت فراوانی دارد، رای ناچیزی گرفته است. علاوه بر این، تکنوکرات برجسته و مهمی همچون فواد اوکتای معاون رئیس جمهور، حقوقدان مقتدری همچون شن توپ رئیس پارلمان و موسس حزب و چاووش اوغلو دیپلمات، آرای پایینی دارند.

در پایان باید گفت، رجب طیب اردوغان در دهه دوم حیات سیاسی و اجتماعی حزب خود، راه بر پرورش و ظهور شخصیت های بزرگ گرفته و به منظور حفظ اعتبار خود، عملاً به جایگاه رهبری حزب لطمه زده است.

اگرچه این اقدام اردوغان در میان مدت به نفعش تمام شده و او را به یک رهبر بی بدیل تبدیل کرده است، اما به شدت به سرنوشت و آینده حزب عدالت و توسعه ضربه زده و این حزب در سناریوی خداحافظی اردوغان از قدرت، با مشکل رهبری و مشروعیت اجتماعی روبرو می شود.